

Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy

Rodzic i nauczyciel -partnerzy
procesu edukacji

Anna Resler - Maj

Uniwersytet Ekonomiczny w
Poznaniu

23 kwietnia 2015 r.

Organizatorzy

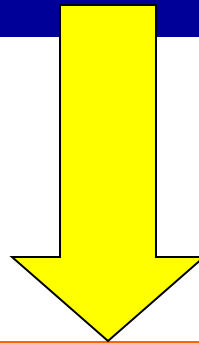
Rodzic i nauczyciel
partnerzy procesu edukacji
Współpraca rodzica i nauczyciela

Anna Resler

**Wiara „ważnych” osób
(nauczycieli i rodziców)**

**w potencjał uczniów ma większy wpływ na to, jak
dzieci postrzegają swoje możliwości, niż ich
rzeczywiste osiągnięcia i szkolne oceny.**

Proces uczenia się jest tym bardziej efektywny im częściej jest związany z pozytywnymi doświadczeniami, a emocje wiążą się z pozytywnymi kontaktami społecznymi.

Tak więc możliwość współpracy w procesie uczenia się stwarza pozytywne impulsy dla mózgu.

Efekty współpracy zależą od postaw, nastawień i oczekiwań obydwu stron: szkoła - dom.

Dobra komunikacja rodziców ze szkołą wzajemne słuchanie i konstruktywne reagowanie są podstawą zbudowania partnerskich relacji, które zaowocują osiągnięciem sukcesów przez dziecko .

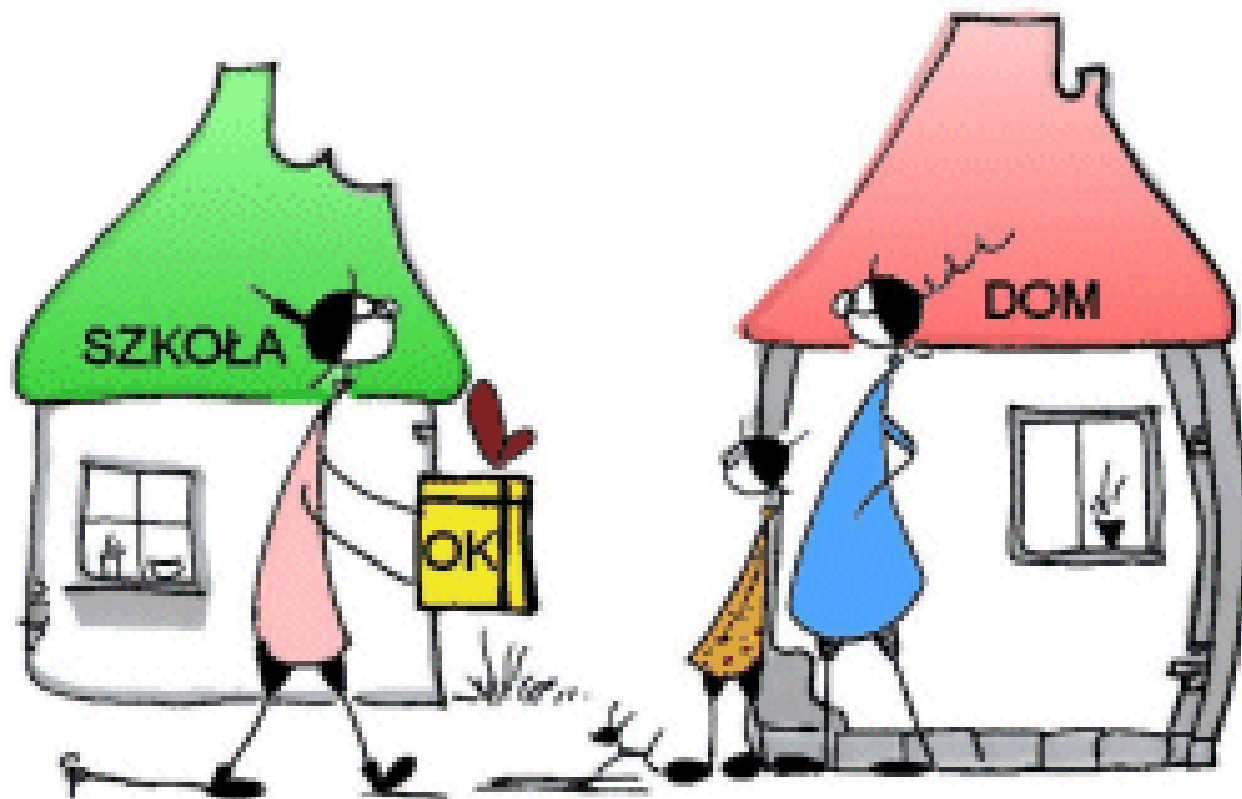
Korzyści ze współpracy:

- wymiana doświadczeń i informacji,
- wsparcie, wzajemna pomoc,
- poczucie jedności,
- poczucie siły i ważności,
- bank pomysłów,
- większa szansa na osiągnięcie celu,
- kompleksowa możliwość wspierania dziecka,

Korzyści ze współpracy:

- głębsze poznanie poprzez wielostronne spojrzenie na dziecko i problem,
- bliskość, możliwość poznania się,
- większa efektywność – konsekwencja,
- dla dziecka przewidywalność, bezpieczeństwo,
- wspólna radość z sukcesów.

Szkoła nie może się rozwijać bez świadomego i aktywnego udziału rodziców.

Korzyści ze wspólnej, szczerzej rozmowy wychowawcy i rodzica:

- stymuluje rozwój ucznia na płaszczyźnie intelektualnej i osobowościowej,
- zwiększa możliwość indywidualizowania stawianych uczniowi wymagań i okazywania wyrozumiałości dla niektórych jego potknięć i słabości,
- pozwala lepiej poznać i zrozumieć ucznia,
- umożliwia wzajemne współdziałanie wychowawcy i rodziców,
- skłania do zmiany dotychczasowego stosunku wobec dziecka, problemu, rodzica, szkoły.

Zasady współdziałania

- **Zasada pozytywnej motywacji** – skuteczne współdziałanie wymaga dobrowolnego udziału każdej ze stron.
- **Zasada partnerstwa** – podkreśla równorzędne prawa i obowiązki nauczycieli i rodziców, ale też wspólne ponoszenie odpowiedzialności.
- **Zasada wielostronnego przepływu informacji** – pozwala na wielokierunkowy przepływ informacji, który umożliwia indywidualne i zbiorowe sposoby porozumiewania się.

Zasady współdziałania

- **Zasada jedności oddziaływań** – przypomina o konieczności realizowania przez szkołę i rodzinę zgodnych celów w pracy wychowawczej.
- **Zasada aktywnej i systematycznej współpracy** – wskazuje potrzebę czynnego udziału i zaangażowania się w wykonywanie zadań organizowanych podczas współdziałania wychowawcy i rodziców.

Wyniki badań

Od czego zależy współpraca?

- 12% badanych stwierdziło, że dobra współpraca zależy od osobowości i kompetencji nauczyciela,
- 25% od umiejętności i łatwości wchodzenia w dobre relacje,
- 23% badanych nauczycieli podkreśla znaczenie rodziny dla wychowania i rozwoju uczniów,
- 17% szanuje rodziców jako partnerów w dialogu wychowawczym.

- Ponad połowa ankietowanych wyraża przekonanie, że większość nauczycieli chce współpracować z rodzicami,
 - 22 % twierdzi, że chcą tego wszyscy nauczyciele.
- Przyczyn niechęci rodziców do współpracy ze szkołą upatrują przede wszystkim w:
 - braku czasu rodziców i chęci zrzucenia odpowiedzialności za wychowanie na szkołę (36%), w braku świadomości, że mogą mieć jakiś wpływ na pracę szkoły (17%), roszczeniowości wobec szkoły (6%),
 - 8 % nie widzi takiej niechęci.

Przyczyny niechęci do współpracy nauczycieli z rodzicami:

- bierność rodziców (26%),
- niekonsekwentne postępowanie rodziców (13%),
- agresja rodziców (6%),
- braku własnych umiejętności w pracy z rodzicami (8%)
- 16% nie spostrzega niechęci nauczycieli do współpracy z rodzicami.

Formy współpracy

- 49 % rozmowy indywidualne, najbardziej przez rodziców oczekiwane (26,35%) obok wywiadówek (16,82%) i pomocy materialnej świadczonej przez szkołę (17,48%),
- 23 % udział w sprawach gospodarczych i organizacji klasowych przedsięwzięć typu wycieczka,
- 27 % rodziców oczekuje większego zainteresowania wychowaniem dzieci a nie tylko wynikami,
- 18 % trójka klasowa,
- 16 % pomoc w organizowaniu imprez.

Częstotliwość współpracy

- 78% ankietowanych twierdzi, że inicjuje rozmowy uczniów i rodziców,
- 58% twierdzi, że jest do dyspozycji rodziców bardzo często, co tydzień lub raz na dwa tygodnie,
- 23% raz w miesiącu, na zebraniach,
- 16% na zebraniach 3-5 razy w roku, raz na 2 miesiące.

Korzyści

- 43 % uważa, że współpraca z rodzicami pomaga nauczycielom w łatwiejszym zrozumieniu zachowania uczniów, problemów wychowawczych
- 25 % mówi o lepszej znajomości specyficznych trudności i stosunków wewnątrzrodzinnych,
- 15 % o podejmowaniu wspólnych zadań, organizowaniu imprez,
- 76 % badanych nauczycieli mówi, że jest zadowolona ze współpracy z rodzicami, ale tylko z niektórymi.

- W świetle badań M. Winiarskiego istnieje dodatnia zależność pomiędzy poziomem współpracy rodziców i nauczycieli a osiągnięciami szkolnymi uczniów.
- Wyższy poziom współpracy rodziców z nauczycielami jest jednym z istotnych czynników generujących **wyższe rezultaty pracy dydaktycznej uczniów, stymulujących ich aktywność pozalekcyjną oraz zaangażowanie w życie zarówno klasy, jak i całej społeczności uczniowskiej, przyczyniających się do większego uspołecznienia uczniów, osłabiających trend narastania trudności wychowawczych w szkole i domu** (Winiarski 2000, s. 107 – 109).

- A.T. Henderson i K.L.Mapp w raporcie z badań przeprowadzonych w amerykańskich szkołach wskazują na pozytywne połączenia pomiędzy różnymi formami zaangażowania rodziców w edukację dziecka i wzrastającymi osiągnięciami uczniów.
- Autorzy konkludują, że kiedy rodzice rozmawiają ze swoimi dziećmi na temat szkoły, oczekują, że dzieci będą dobrze się uczyły, pomagają im planować wybór dalszych etapów edukacji, upewniają się, że zajęcia pozaszkolne są konstruktywne; **ich dzieci radzą sobie lepiej w szkole.**
- Natomiast kiedy szkoły angażują rodziny w działania mające na celu podnoszenie dziecięcych osiągnięć, **uczniowie osiągają wyższe cele** (Henderson, Mapp 2003, za: Davies 2003, s.51).

Komunikować się, ale jak ?

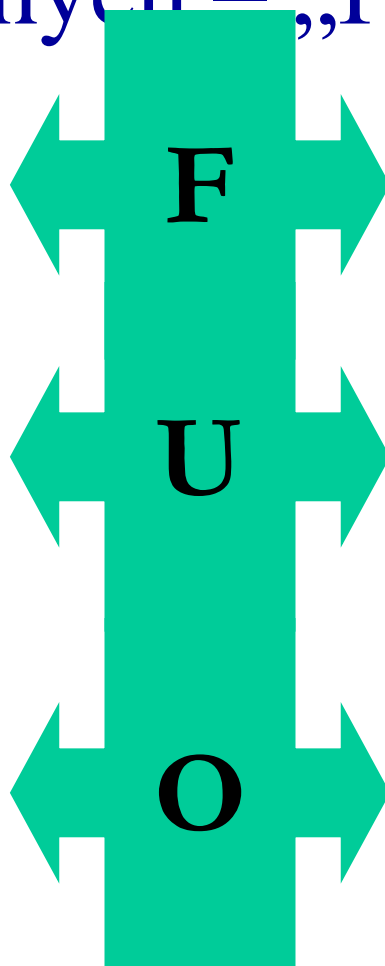

Skuteczne przekazywanie informacji zwrotnych – „FUO”

■ **Fakty** - odwoływać się do nich, do zachowania, a nie do osoby

■ **Uczucia** - własne, wyrażone w sposób łagodny, ale stanowczy

■ **Oczekiwania** - konkretne wraz z komunikatem wspierającym

Piotruś posprzątał dziś na biurku.

Cieszę się i jestem zadowolona, że zrobiłeś to bez mojej prośby.

Chciałbym, częściej doznawać takich niespodzianek. To miłe 😊

Zachowania rodziców wpływające pozytywnie na motywację i stosunek dzieci do nauki

- Zachowania i reakcje najbliższych osób mają wyraźny wpływ na motywację dzieci oraz ich stosunek do siebie i szkoły.
- Ważną rolę stanowią gesty i słowa, ton wypowiedzi, a także stosowane przez rodziców kary i nagrody.
- Należy się starać, żeby dzieci dobrze się czuły w domu, aby chciały rozmawiać z rodzicami i stawały się coraz bardziej samodzielne.

1. Służenie przykładem.
2. Dostrzeganie sukcesów, pochwały.
3. Stawianie racjonalnych wymagań.
4. Właściwa organizacja czasu.
5. Pomoc w nauce.
6. Interesowanie się problemami dziecka.

7. Pozytywne emocje.
8. Mądre karanie.
9. Nagradzanie.
10. Zapewnienie dobrych warunków do nauki.
11. Traktowanie rodzeństwa na równi.
12. Obowiązki domowe.

Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z nie wykształcenia u dziecka nawyków do uczenia się, bądź też jest skutkiem doznanych przez dziecko niepowodzeń.

*Dziecko potrzebuje
Twojego zrozumienia, wsparcia
i wiary, że sobie poradzi!*

Dziękuję za spotkanie 😊

aniaresler@gmail.com